

ADREÇA PRINCIPAL:

Conjunt carrer Xipreret del núm 87 al 95.

ADRECES:

Xipreret, C. del, 87
Xipreret, C. del, 89
Xipreret, C. del, 91
Xipreret, C. del, 93
Xipreret, C. del, 95.

CRONOLOGIA I AUTOR/S: S. XVI Orígens del carrer. Edificis S. XVII-XVIII

US ORIGINAL: Habitatges

US ACTUAL: Habitatges

BIBLIOGRAFIA:

BASSEGODA NONELL, 1986.

Exposició, 1986.

Hospitalet, 1987.

MARTORELL/BOHIGAS/MACKAY, 1985.

MARCE, 19??

Vista general de la façana de la casa núm 89 (Abril 1996)

Vista general de la façana de la casa núm 87 (Abril 1996)

Vista general de la façana de la casa núm 91 (Abril 1996)

Vista general de la façana de les cases núms 93-95 (Abril 1996)

CITES:**(PEPPA)**

"Calle en dirección Norte Sur que va desde c/.Barcelona hasta la masía de Can Riera. Casas en su mayoría de planta baja y 1 piso".

(CASAS, 1986 B)

"Si parlem de les formes d'agrupament més primitives no podem deixar sense esmentar els corralons del carrer del Xipreret, petits culs de sac oberts al carrer principal, però que permeten encarar a solell les façanes de les cases i deixar al davant un espai que, en no ser lloc de pas, esdevé pati comunitari on se situen els pous i safareigs" (p. 26)

"Cases menudes, amb minúsculs patis al darrera" (p. 22)

"La part alta del carrer de Xipreret apareix davant dels nostres ulls amb un sabor encara del tot rural. Les cases s'agrupen sobre l'eix del carrer o sobre els atzucacs - els corralons- que es baden a l'esquerra. Els corralons constituïen espais de vida veïnal, on encara podem veure algun safareig o una bomba d'aigua fora d'ús que ens recorden que els usos domèstics se servien de l'aigua dels pous" (p. 23)

(MARCE, 1980 B)

"També s'afirma que fou per aquests indrets, tal vegada a la Casa dels finestrals gòtics, on es signà -entre un grapat d'estrangers-el Conveni de l'Hospitalet, derivat del Tractat d'Utrecht, que provocà la caiguda de Barcelona l'11 de setembre de 1714..."

VALORACIÓ:

El tram final del carrer Xipreret -entre els carrers de Joan Pallarés i Molinés- ha conservat perfectament la seva fesomia rural. En ell trobem des dels exemples de casa pairal del segle XVI (Can Llnell o Can España) fins a modestos habitatges de planta i pis de cronologies diverses al voltant dels segles XVII i sobre tot XVIII, amb segures però imprecises modificacions posteriors. Tot i aquestes reformes, com que no s'ha produït cap arquitectura de substitució moderna, el conjunt manté la seva identitat i presenta la imatge del que havia de ser l'Hospitalet rural de no fa tants anys.

La homogeneïtat que presenten alguns fronts d'edificacions justifica el fet que es puguin agrupar diversos conjunts que responen a una mateixa tipologia edilícia. En el cas que ens ocupa, les cases números 87, 89, 91, 93 i 95 exemplifiquen un mateix tipus constructiu: es tracta de cases unifamiliars, de planta baixa i un pis, aixecades sobre una parcel·la absolutament regular que disposa al darrera d'un important pati o eixida -abans segurament hort. L'única petita variació ens ve donada pel retranqueig que pateix la finca número 87, que segueix una línia de carrer més enretirada. Malgrat això, la línia de cornisa és la mateixa i totes disposen de teulada a dues vessants.

En el cas dels edificis 93 i 95, d'idèntica factura de façana, es podria tractar d'una subdivisió parcel·laria d'una antiga propietat unitària.

PROTECCIÓ:

Conjunt tipus II

Façanes i volumetria de les finques que formen part d'aquesta agrupació

CRITERIS D'INTERVENCIÓ:

Les façanes de cada una de les unitats han anat experimentant diverses obres de reforma, algunes compromentent la homogeneïtat de disseny del conjunt. Es versemblant que originalment les cases tinguessin una porta d'accés adovellada, com mostren encara els edificis número 89 i 95, tot i que en els altres casos aquesta porta s'ha perdut. Seguint la hipòtesi de la primitiva unitat de la casa 93-95, l'habitatge número 93 no és que substituís la seva porta original, sinó que n'obrí una de nova. Les que sí que es troben absolutament alterades són les dels edificis número 87 i 91, amb mostres de restauracions contemporànies. En cap dels dos casos la resolució de restauració no ha estat massa encertada, sobre tot en la casa número 91.

Com a criteri general cal considerar que qualsevol intervenció a façana ha d'anar precedida d'un acurat estudi del mur que permeti identificar antigues restes o pervivències d'obertures originals. En cas que aquest estudi no aportí cap indici és preferible el manteniment de les característiques de l'obertura existent i dels seus materials, abans de procedir-se a una reinvençió que amb seguretat esdevindria desafortunada. Per tant es recomana que en les façanes de les cases número 87 i 91 es replantegi la seva actual fesomia fruit d'intervencions de restauració poc ortodoxes.

Respecte als altres fronts de façana no es creu necessària cap intervenció que no sigui de restauració, consolidació i neteja. Caldria unificar els baixants d'aigua, substituint els moderns de fibrociment o plàstic per uns altres de ceràmics. Les teulades també han de conservar-se, reposant aquelles teules àrabs perdudes o malmeses.

Les presumibles modificacions interiors i la propietat privada residencial individual de cada element fa molt difícil que es pugui plantejar una recuperació d'espais interiors de les finques.

Qualsevol intervenció a les façanes estarà ratificat per un estudi en el qual s'ha de justificar la modificació, sense alteracions, intentant mantenir la uniformitat del conjunt, aquest estudi haurà d'estar acompanyat per un informe afirmatiu de Patrimoni.

SITUACIÓ URBANÍSTICA:

Actualment el PGM inclou aquestes finques dins la zona 12b (casc antic / conservació del centre històric). D'acord amb les seves característiques caldria que es mantingués l'estructura parcel·laria.

